

Eero Vehkaperä – Martti Keräsen muistotilaisuudessa 9.4.2022

Martti viljeli Ilmin kanssa Vanhanpihan lypsykarjatilaa. He hoitivat ja kouluttivat lapsiaan ja huolehtivat alkuaikoina myös Martin vanhemmista. Martti ei tuhlannut rahoja kalliisiin koneisiin työt sujuivat pikku traktorilla, silppurikin oli vain 90 cm leveä ilman kaukosäätö vaijeria, mutta työt tuli tehtyä.

Martti oli kova urheilun ystävä ja harrasti itsekin monenlaista. Lentopalloa nuorempana, kun hän pääsi palloa lyömään, niin se lähti soikeana lentoon. Keihäänheitto oli myös mukana, sekin lensi niin, että Hakaniemen kenttä kävi lyhyeksi. Martti oli Ylä-Savon kovimpia heittäjiä.

Myöhemmin tuli hirvenhiihto ja hirvenjuoksu kuvioihin, parhaimmillaan 50 kilpailua vuodessa. Kilpailuun lähtiessä Martti sanoi, että minä ammun kympin pirstaleiksi.

Kilpailupaikalla Martin ympärillä pyöri porukkaa, sillä hänellä oli huippujutut aina kerrottavana.

Ja osa varmaan yritti saada suksenvoiteltu niksejä, mutta ei hän oikeita vinkkejä antanut väärää purkkia näytti, että laittakaapa tätä. Tietysti omissa oli aivan toisenlaiset voiteet.

Martti oli erikoistunut myös pienpetojen pyyntiin, siinä oli myös monesti mukana Marko ja Rontti koira, mutta eihän se aina ollut helppoa.

Kerrankin lähtivät Supi metsälle pimeään kahjossa otsalamppujen kanssa, olivat kulkeneet ryteikköjä ja yks kaks Martti häviää Markon näköpiiristä no mihin se mies katosi.

Pian oli näkynyt valon kajo, sitä kohti vaan ja siellähän Martti oli ollut isossa vesiojassa kengät vettä täynnä ja vaatteet märkinä, mutta periksi ei annettu koiran haukkuu, sitä mennään katsomaan Kotajärven hetteikölle. Martti siinä seisoj ja ihmettelee, että miten se tuo mätäs niin oudosti mytyää ja nostaa jalkojaan annas olla, sieltä lähti supi ja meni menojaan Mutta olihan niitä jo pyydetty sille syksyllä jo lähes 80 kpl.

Näin Marttia muisteli Penttilän perhe.